ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

FOLK METAL

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1990 FOLK METAL #1 ΤΙΜΗ:- 150 ΔΡΧ. ΙΔΙΟΧΕΙΡΟ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΩΣΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.

ΚΑΝΤΕ HEADBANGING, ΟΧΙ ΠΟΛΕΜΟ.

Φίλε,

αγαπάμε το heavy/rock και γι' αυτό προχωρήσαμε στη δημιουργία αυτού του fanzine. Σκοπός μας, να προωθήσουμε τη μουσική μας και την τοπική σκηνή, όσο μας είναι δυνατό! Όμως για να γίνει αυτό, απαραίτητη είναι και η δική σου βοήθεια: επικοινώνησε μαζί μας για οτιδήποτε (demos, άλλα fanzine, γράμματα, άρθρα), στις διευθύνσεις που αναφέρονται παρακάτω. Η επικοινωνία μαζί σας θα είναι πολύτιμη. Να είστε σίγουροι ότι θα σας δικαιώσουμε. Φιλικά,

Κ.Τ. & Geo@

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ:

Σταμάτη Χριστοφορίδη (Σ.Τ.).
Γιώργο Φιλίππου (GEO).
Ράνια Βουργουτζή (φωτοτυπίες).
Σταύρο Μπατσιούδη.
Νίκο Χαραλάμπους.
Τις οικογένειές μας.
Τη ΝΟΡΑ & το ΔΗΜΗΤΡΗ.
Γιγή Γιάννη, & Αστερία.
Γρηγόρη Καλωτεριάν.
Αρτεμη κ Στάθη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Εισαγωγικό σημείωμα............ 2.
Συνέντευξη: Medieval Death...... 3.
Αφιέρωμα: Rainbow.............. 6.
Η Μουσική στην Ελλάδα........... 8.
Συναυλία: Candlemass............ 12.
Στίχοι......................... 14.
Δισκοκριτική................... 16.
10 μη για να πετύχετε στις δουλειές. 21.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ: VAVEL................ 22.

ΤΑΛΕΑΣ ΚΩΣΤΑΣ, [άρθρα, πάρα πολλά άρθα!]. (Κ.Τ.).
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 10, ΠΥΛΑΙΑ, Τ.Κ. 555 35.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, [graphics, σελιδοποίηση, άρθρα.]. (Geo@).
ΑΛ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ 27, ΦΑΛΗΡΟ, Τ.Κ. 546 40.

Medieval Death

-ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ. Είχαμε μια συζήτηση με το Νίκο, έναν από τους 2 κιθαρίστες του συγκροτήματος, που αρχίζει και γίνεται γνωστό στους μουσικούς κύκλους της πόλης μας, παρόλο που είναι σχετικά καινούριο και δεν έχει κυκλοφορήσει ακόμα κάποια δουλειά. Το πρώτο demo των Medieval Death θα κυκλοφορήσει αρχές Φεβρουαρίου, μετά από μεγάλη καθυστέρηση, όπως μας είπε ο Νίκος. Για σχετικές πληροφορίες γράψτε στον **Νίκο Ζώιο, Γεωργίου Αργέντη 8, Τ.Κ.54453, Κάτω Τούμπα.** Πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο. Στην συνέντευξη που ακολουθεί θα κατατοπισθείτε για το ύφος, τις μουσικές επιρροές, καθώς και τις ευρύτερες μουσικές ιδέες του συγκροτήματος:

Ε: Νίκο, ανάφερέ μου, αρχικά, τη σύνθεση του γκρουπ.

Α: Οι Medieval Death αποτελούνται από μένα που παίζω ρυθμική κιθάρα, το Γιώργο που παίζει ρυθμική και lead, το Λάκη που παίζει drums, που είναι αδελφός μου και μαζί φτιάξαμε το συγκρότημα, τον Τηλέμαχο που έχει τα φωνητικά και τον Κώστα που παίζει μπάσο.

Ε: Πότε σχηματίσθηκαν οι Medieval Death;

Α: Σχηματισθήκαμε τον Ιανουάριο του 1989 και η σύνθεσή μας συμπληρώθηκε τον Απρίλιο όταν ο Γιώργος, ο Τηλέμαχος κι ο Κώστας μπήκαν στη μπάντα.

Ε: Πώς θα όριζες εσύ προσωπικά, το μουσικό σας στυλ; Πολλά λέγονται για το μουσικό ύφος αυτού συγκροτήματος, αλλά πολλές φορές δεν δίνουν την πραγματική εικόνα του, αυτό που πραγματικά παίζει.

Α: Η ερώτηση παίζει για τη μουσική μας κατεύθυνση, πάντως νομίζω ότι παίζουμε καθαρό death metal και αυτό θα το καταλάβεις από τις επιρροές και τις επιδράσεις μας, που σχετίζονται με συγκροτήματα όπως οι Celtic Frost, Coroner, Voi-Vod αλλά και κάποια άλλα που ξεφεύγουν από το metal όπως οι Cure, Dead Can Dance, που έχουν new-wave στοιχεία. Αρεσκόμαστε στα προηγούμενα συγκροτήματα και στην ατμόσφαιρα που παρουσιάζουν.

Ε: Το περιεχόμενο των στίχων σας, έχει σχέση με κλισαρισμένα θέματα όπως "φωτιά και τσεκούρι", αποκρυφισμό, αίμα ή ξεφεύγετε από τα εύκολα προς ακολούθηση αυτά καλούπια, θέλοντας να περάσετε κάτι το διαφορετικό;

Α: Δεν πιστεύω ότι έχουμε στενή σχέση με τα παραπάνω· ο στίχος μας αναφέρεται στο θάνατο σαν έννοια, πώς τον κατανοεί καθείς. Αυτό το δείχνουν και οι τίτλοι μας που αναφέρονται στον αιώνιο θάνατο, την ανυπαρξία, στο να πεθαίνει ή όχι κάποιος, αυτά είναι απλές σκέψεις γύρω από την έννοια πώς μπορεί να είναι κάποιες σχετικές καταστάσεις.

Ε: Το στυλ σας λοιπόν, είναι απαισιόδοξο. Αυτό είναι κάτι το πηγαίο, το ειλικρινές ή ακόμα και η απαισιοδοξία, ως ένα σημείο, ακολουθείται για να εντυπωσιάσει;

Α: Αυτά που γράφουμε, τα νιώθουμε, βγαίνουν από μέσα μας, δεν ακολουθούν συμβατικότητες, ούτε επηρεάζονται από την εμπορικότητα.

Ε: Αναφέρθηκες στην εμπορικότητα που, νομίζω, κατακλύζει τον χώρο του heavy. Συχνά ακούμε κομμάτια γλυκανάλατα και ευκολομνημόνευτα που στοχεύουν και κατακτούν, πολλές φορές, τα charts. Τι έχεις να πεις γι'αυτά;

Α: Η μουσική μας έχει εμπορευματοποιηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό. Εισχώρησε σε αυτή το κεφάλαιο, το marketing, πολλοί κατάλαβαν ότι μπορούν να κερδίσουν πολλά απ'το heavy γι'αυτό επενδύσανε πάνω του και βγήκαν συγκροτήματα όπως Bon Jovi, Cinderella που πουλάνε κανονικότατα. Υπάρχουν γκρούπ, ιδίως στο χώρο του thrash, όπως οι Frost που ποτέ δεν κτύπησαν 1.000.000 δίσκους όπως οι Bon Jovi, Skid Row που στην πραγματικότητα δεν αξίζουν. (Παρέμβαση θηλυκής φωνής από διπλανή παρέα: "Όχι και δεν αξίζουν, υπάρχουν και εξαιρέσεις." Εξαιρέσεις, μπορεί να υπάρχουν, υπάρχουν επίσης αμέτρητα poster κρεμασμένα σε δωμάτια κυρίως κοριτσιών)

Ε: Μουσικά, τι νομίζεις για τα παραπάνω συγκροτήματα;

Α: Κάνουν τη δουλειά τους. Δεν έχω τίποτα εναντίον τους, μπορεί η μουσική τους να μην με εκφράζει αλλά αν δεν γίνονται ενοχλητικοί μέσω κάποιων δηλώσεων, δεν με ενοχλούν, εκφράζονται όπως θέλουν.

Ε: Ανέφερες προηγουμένως τους Frost, που άλλαξαν το παλιό τους στυλ με την κυκλοφορία του καινούριου album τους.

Α: Ήταν κάποιο πείραμα, μια στροφή στην προσπάθεια τους να βρουν κάτι το νέο. Δεν τους κατακρίνω για την αλλαγή τους, κάνανε αυτό που θέλανε και κάτι τέτοιο έχει σημασία, άσχετα αν τώρα προσωπικά μου αρέσουν ή όχι.

Ε: Το να ξεκινήσουν Νίκο κάποια νέα παιδιά και να φτιάξουν ένα κάποιο συγκρότημα, νομίζεις ότι είναι ένδειξη του νεανικού ενθουσιασμού ή μπορεί να αποβλέπουν από την αρχή σε κάποιο μέλλον;

Α: Στην αρχή ενθουσιάζονται από κάποια group όπως Maiden, Priest, θέλουν να τους μοιάσουν· προβάρουν την κιθάρα τους στον καθρέφτη, κάνουν τις κινήσεις των αγαπημένων τους καλλιτεχνών. Όλοι τα 'χουμε κάνει αυτά· μετά από κάποιο σημείο ή βαριέσαι, λέγοντας δε γουστάρω άλλο, ή σκέφτεσαι πλέον για κάτι το επαγγελματικό.

Ε: Τα δικά σου αγαπημένα γκρούπ στην αρχή ποιά ήταν;
Α: Παλιά ήταν οι Kiss, οι Maiden, ύστερα οι Metallica, οι Slayer, οι Frost.
Ε: Έχετε ασχοληθεί με παραδοσιακά συγκροτήματα όπως Purple, Lizzy κ.τ.λ;
Α: Στην αρχή ασχολήθηκα και με τέτοια είδη για να πάρω το έναυσμα. Ήταν και αυτά κάποια ακούσματα.
Ε: Έχετε συναυλιακή πείρα και ποιά;
Α: Δώσαμε 2 συναυλίες που διοργανώθηκαν από το Ράδιο-Ακρόπολης. Η μία ήταν το Σεπτέμβριο στην Ποδηλατόπολη, η άλλη το Δεκέμβριο στον Ελλήσποντο.
Ε: Η ανταπόκριση του κοινού στις συναυλίες ποιά είναι;
Α: Για να ανταποκριθούν τα παιδιά πρέπει να ξέρουν τα κομμάτια· γι' εμάς αυτό ήταν δύσκολο, καθώς ήταν οι πρώτες συναυλίες των Medieval Death κατόπιν καταλαβαίνετε ότι αρίστες, αν αυτός χειροκρότημα. Στην αρχή χρειάζεται πάντως γνωριμία κοινού και συγκροτήματος.
Ε: Το demo που θα βγει πού θα το προμηθεύεται κανείς; [αν ενδιαφέρεστε γράψτε στη διεύθυνση του Νίκου που δημοσιεύεται πιο πάνω].
Α: Από τα δισκάδικα του Τσο και του Σδάγ. Το ηχογραφημένο demo, το δουλεύαμε μισό χρόνο και μας στοίχισε γύρω στις 180.000. Θα περιέχει 4 κομμάτια.
Ε: Έχετε σκεφτεί κάτι για το εξώφυλλο;
Α: Θα είναι κάτι τό απλό και καλό όπως το logo μας. Το demo ελπίζω να επεκταθεί και σ'άλλες πόλεις.
Ε: Έχετε κάποια τραγούδια γραμμένα κάπου, πειραματικές ταινίες;
Α: Κάποιες πρόβες έχουν γραφτεί, υπάρχουν τα τραγούδια μας κάπου πρόχειρα γραμμένα, το demo πάντως δεν θα είναι προχειρογραμμένο.
Ε: Τι σκοπεύετε με αυτό το demo;
Α: Να γίνουμε γνωστοί στην Ελλάδα, και αν γίνεται και στο εξωτερικό, δια μέσου κάποιων ξένων περιοδικών και φανζίν, όπου έχουμε στείλει τη δουλειά μας.
Ε: Έχετε επαφή με το εξωτερικό;
Α: Ναι, όπως είπα με κάποια περιοδικά και ανθρώπους. Πρέπει να κάνεις κάτι στο εξωτερικό, έστω μικρό, για να προωθηθείς κάπως στον ελληνικό χώρο.
Ε: Στη συναυλία σας στον Ελλήσποντο είχατε μια διασκευή: το Forest των Cure.
Α: Αυτό είναι μια καινοτομία. Δεν πιστεύω όμως ότι πολλοί από τους μεταλλάδες κάτω, το αναγνώρισαν εξαιτίας των μεταλλικών φορμών.
Ε: Και να κλείσουμε με τις απόψεις σου σχετικά με το μέλλον της ελληνικής σκηνής.
Α: Για τη Θεσσαλονίκη είμαι πολύ αισιόδοξος, επειδή υπάρχουν πολλοί που πραγματικά προσπαθούν. Θα δούμε τώρα τι μας επιφυλάσσει το μέλλον.
-ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΝΑ ΔΙΚΑΙΩΣΕΙ ΤΟΥΣ MEDIEVAL DEATH ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΚΦΡΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ.
ΚΑΛΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΔΥΝΑΤΑ,

ΧΡΙΣ ΜΕΪΚ-ΑΠ.

Κ.Τ.

Rainbow

Long Live Rock 'n' Roll

Η ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ.

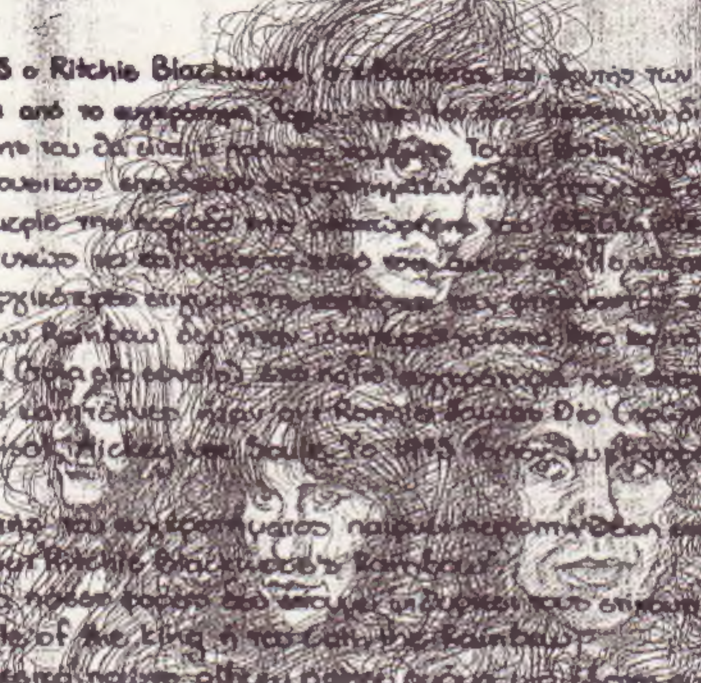

Το 1975 ο Ritchie Blackmore, ο κιθαρίστας και ιδρυτής των Deep Purple, θα αποχωρήσει από το συγκρότημα λόγω [illegible] μουσικών διαφορών. Ο αντικαταστάτης του θα είναι ο [illegible] Tommy Bolin, μεγάλος κιθαρίστας session μουσικός [illegible] και ενώ οι Deep Purple την περίοδο της αποχώρησης του Blackmore προσπαθούσαν ανεπιτυχώς να [illegible] για από τις δημιουργικότερες [illegible] Rainbow. Τα μέλη των Rainbow δεν ήταν ιδιαίτερα γνωστά στο κοινό. Ήταν τα περισσότερα (όλα στο σύνολο) από παλιό συγκρότημα που ονομαζόταν Elf. Οι τρεις αυτοί καλλιτέχνες ήταν οι Ronnie James Dio ([illegible]), Gary Driscoll, Mickey Lee Soule. Το 1975 ηχογραφούν το ομώνυμο album.

Ο ιδρυτής του συγκροτήματος [illegible] "Ritchie Blackmore's Rainbow".

Αλήθεια πόσες φορές δεν έχουμε [illegible] το "Temple of the King" ή το "Catch the Rainbow";

Το κλασικό πρώτο album αφήνει [illegible] τον άνθρωπο του ασημένιου βουνού (Man on the Silver Mountain). Η σύνθεση θα χαρακτηρισθεί από ανακατατάξεις στη σύνθεση. Θα έρθουν ο Jimmy Bain στο μπάσο, ο Cozy Powell στα ντραμς, και ο Tony Carey στα keyboards. Το 1976 βγαίνει αναμφισβήτητα το πιο ολοκληρωμένο album των Rainbow και ένα - κατά την προσωπική μου άποψη - από τα καλύτερα album στο χώρο του hard rock. Μιλάμε βέβαια για το Rising. Η δεύτερη πλευρά του δίσκου είναι μνημειώδης, καθώς προϊδεάζει το κοινό για το ερχόμενο epic metal. Ανατολίτικα riffs, επιβλητικά φωνητικά, δημιουργούν μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα. Τα "Stargazer", "A Light in the Black", αποτελούν όλη τη δεύτερη πλευρά αφού έχουν διάρκεια πάνω από δέκα λεπτά.

Τέτοιο ογκώδες rock όπως αυτό που περιλαμβάνει το Rising, έχω πάρα πολύ καιρό να ακούσω, ύστερα από τον κατακλυσμό χιλιάδων φθηνών μουσικών πεπονόφλουδων.

Μετά το Rising, που κυκλοφόρησε το 1976, βγαίνει το τρίτο album της ακμής των Rainbow: "Long Live Rock 'n' Roll" (1978). Αριστοτεχνικό και αυτό με τον Bob Daisley αυτή τη φορά στο μπάσο. Τα επικά [illegible]

του Blackmore και του Dio συνεχίζονται με το άφθαστο "Gates of Babylon". Σ'αυτό το κομμάτι, υπάρχει μια τρομερή ποικιλία μουσικών οργάνων: βιολιά, τσέλα, βιολοντσέλα και μια ολόκληρη συμφωνική ορχήστρα. Ο Blackmore φανερώνει πλέον εύδηλα την αδυναμία του για την κλασσική μουσική. Ο δίσκος επίσης περιλαμβάνει την ενδιαφέρουσα μπαλάντα "Rainbow Eyes".

Οι τρείς δίσκοι που προαναφέρθηκαν, πέρασαν σαν χρυσές σελίδες του rock και συνθέτουν τη δημιουργικότερη περίοδο των Rainbow. Από τη στιγμή που θα αποχωρήσει ο Dio, ο Blackmore θα στραφεί σε άλλες, εμπορικότερες κατευθύνσεις. Την θέση του τραγουδιστή θα πάρει για ένα δίσκο ("Down to Earth") ο Graham Bonnet και ύστερα ο Joe Lynn Turner για τα: Difficult to Cure, Bent out of Shape, Straight Between the Eyes.

Κανένα όμως LP δεν θα καταφέρει να φτάσει την αίγλη και τον όγκο των τριών πρώτων. Κάποιες βέβαια επιτυχίες υπήρχαν, όπως τα: "I Surrender", "Street of Dreams", "Power", "Can't Happen Here", "All Night Long".

Η πιο αξιομνημόνευτη όμως στιγμή των μεταγενέστερων Rainbow ήταν η διασκευή της ενάτης συμφωνίας του Μπετόβεν, από τον Ritchie Blackmore.

Στιγμή που θύμιζε το παρελθόν και παρουσίαζε τις πραγματικές επιρροές και προτιμήσεις του κιθαρίστα. Τον τελευταίο καιρό ακούγονται πολλές φήμες για τυχόν επανασύνδεση του γκρούπ, ύστερα από την αποχώρηση του Ian Gillan από τους Deep Purple. Δυστυχώς όμως, φαίνεται πως οι Rainbow θα μείνουν πολύ καιρό ακόμη στο συρτάρι.

Ποιός ξέρει για πόσο...

Ο κύριος Blackmore ξέρει ή μάλλον θα το μάθει, όταν δει ότι οι Purple έφαγαν τελείως τα μυαλά τους, πράγμα που επιμόνως λέγεται.

K.T.

AIDS - ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Στον καινούριο δίσκο των Kiss, "Hot in the Shade", και στο ένθετο με τους στίχους, μετά από τη φράση: "We want you to enjoy the party... here's how.", παρέχονται πληροφορίες σχετικά με το AIDS. Το κειμενάκι αυτό τελειώνει λέγοντας: "AIDS IS NO PARTY." Πολύ καλή πρωτοβουλία από τους Kiss και την PolyGram, και όσοι ενδιαφερόμενοι για πληροφόρηση προσέλθετε...

Η ΜΑΣΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Κριτική και Ανάλυση του βιβλίου του Κ. Τσαρούχα

1. Ο σκοτεινός θάλαμος όπου εισάγεται ο μυούμενος για να συντάξει τη διαθήκη του, λίγο πριν από τη μύηση στον Α' βαθμό. Το επίσημο τυπικό γράφει: "Παρά τή τραπέζη είναι έστημένος όρθιος σκελετός άνθρώπινος ή κρανίον, ού τά όπτικά τμήματα δύνανται νά χρησιμοποιηθώσιν ώς ήλεκτρικοί λαμπτήρες...". Θέαμα όντως μακάβριο.

[σελ. 27]

Ενδιαφέροντα στοιχεία για τη μασονία δίνει το βιβλίο του δημοσιογράφου Κώστα Τσαρούχα, ο οποίος έκανε μια έρευνα για τη μασονία στην Ελλάδα, σε αθηναϊκή εφημερίδα, με την ευκαιρία του σκανδάλου της ιταλικής στοάς P2. Η έρευνα αυτή κράτησε επτά εβδομάδες και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον της έγκειται στο γεγονός ότι παραθέτει τα ονόματα των περισσότερων από τους μασόνους στην Ελλάδα. Αργότερα, λόγω της επιτυχίας που είχε η έρευνα, η οποία φάνηκε από την άνοδο της κυκλοφορίας της εφημερίδας, ο δημοσιογράφος την εξέδωσε σε βιβλίο. Το βιβλίο αυτό έχει βέβαια, φανερά τα μειονεκτήματα του δημοσιογραφικού ρεπορτάζ, όπως είναι η έλλειψη συνοχής και η παράθεση στοιχείων και απόψεων χωρίς αποδείξεις, χωρίς δηλαδή να δίνεται η ευκαιρία στον αναγνώστη να διαπιστώσει την εγκυρότητά τους. Από προσωπική επαφή που είχα με το συγγραφέα, πληροφορήθηκα πως το βιβλίο αυτή τη στιγμή βρίσκεται στην 6η έκδοση και ότι η ζήτηση του δεν μειώθηκε καθόλου από την 1η έκδοση μέχρι και σήμερα.

Αφορμή για τη συγγραφή του βιβλίου έδωσε η διεξαγωγή μιας δίκης στην Α-

θήνα, κατά την οποία μηνυτές ήταν δύο μασόνοι, ως εκπρόσωποι μασονικής στοάς, και μηνυόμενοι δύο δημοσιογράφοι, που κατηγορούνταν για συκοφαντική δυσφήμηση. Το δικαστήριο αποφάνθη ότι σαν εκπρόσωποι της μασονικής στοάς δεν μπορούσαν να παραστούν οι δύο μασόνοι. Και αυτό γιατί η στοά, και γενικώς οι μασονικές στοές, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους δεν είναι αναγνωρισμένες, και άρα δεν έχουν νομική υπόσταση. Κατόπιν τούτου, οι δύο μασόνοι υπέβαλαν μήνυση ως θιγόμενα πρόσωπα. Ούτε κι αυτό όμως έγινε δεκτό από το δικαστήριο αφού η οργάνωση των μηνυτών είναι κρυφή και θεωρείται παράνομη κι ο πολύς κόσμος δεν τους γνωρίζει ώστε να έχουν προσωπική μασονική τιμή η οποία να προστατεύεται από το Σύνταγμα και τον Ποινικό Νόμο. Μετά από αυτό οι δύο δημοσιογράφοι αθωώθηκαν παμψηφεί.

Στη συνέχεια ο συγγραφέας μας δίνει τις απόψεις διαφόρων οργανώσεων και της εκκλησίας για το μασονισμό. Οι ίδιοι λοιπόν οι μασόνοι υποστηρίζουν πως δεν υπάρχει τίποτα το μυστηριώδες πίσω από τις στοές τους. Και προβάλλουν ως "αίτιο και αιτιατό" της ύπαρξης των στοών την αλληλοϋποστήριξη των μελών τους. Η ορθόδοξη εκκλησία θεωρεί τη μασονία "το βαρύ πυροβολικό των σκοτεινών δυνάμεων στον αγώνα τους να πατήσουν το Χριστιανικό φρούριο". Η καθολική εκκλησία από την άλλη μεριά, έχει θεσπίσει ειδικό κανόνα στον Κώδικα του Κανονικού Δικαίου που ισχύει σήμερα, που λέει "όσοι εγγράφονται εις μασονική αίρεση (secta masonica) ή εις άλλας παρόμοιους οργανώσεις, που συνωμοτούν κατά της εκκλησίας ή των νομίμων αρχών, υποπίπτουν αυτόματα εις αφορισμό". Εξάλλου σε ανακοινώσεις που έχουν κάνει η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ καταδικάζουν τη μασονία. Συγκεκριμένα, σε ανακοίνωσή της η ΟΛΜΕ αναφέρει μεταξύ άλλων ότι τα μέλη της θεωρούν απαράδεκτο, σε δημοκρατικό καθεστώς να λειτουργούν εταιρίες μυστικού, αντεκκλησιαστικού και αριστοκρατικού χαρακτήρα, και η ΔΟΕ χαρακτηρίζει τη μασονία ως μεγάλο εθνικό, κοινωνικό και θρησκευτικό τέρας. Τέλος σχετικά με τη δικαιοσύνη γίνεται μνεία της απόφασης του πρώην υπουργού δικαιοσύνης Γεωργίου Αλέξανδρου Μαγκάκη για διαγραφή από το δικαστικό σώμα των δικαστών →

2. Η τελετουργία μύησης του μασόνου μέσα από τα δικά τους έντυπα. Τεκτονικό Δελτίο: α) ο υποψήφιος παρασκευάζεται από τον Τελετάρχη. β) ο υποψήφιος δίνει τη διαβεβαίωση. γ) ο υποψήφιος λαμβάνει το "Πρώτον Φως". Λίγο αργότερα θα φωνάξει... ΟΥΖΑΙ, ΟΥΖΑΙ, ΟΥΖΑΙ...

που θα επιμείνουν να κρατήσουν τη μασονική τους ιδιότητα, και μετά το νέο Ποινικό Κώδικα.

Έπειτα, ο συγγραφέας μας δίνει τα ονόματα των πιο γνωστών από τις μασονικές στοές που υπάρχουν στις διάφορες πόλεις της Ελλάδας. Για την Θεσσαλονίκη αναφέρει τις Δημήτριος Μαργαρίτης, Μέγας Αλέξανδρος, Φίλιππος, Φοίνιξ και Φως. Συνεχίζοντας μας δίνει τις ονομασίες των βαθμών (33) της μασονίας που χωρίζονται σε 7 τάξεις. Δεν νομίζω όμως πως είναι σκόπιμη η μνημόνευση όλων αυτών των ονομάτων. Ενδεικτικά μόνο θα πούμε ότι στην 1η τάξη ανήκουν ο Μαθητής, ο Εταίρος, και ο Διδάσκαλος ενώ στην 7η ανήκει ο 33ος βαθμός, ο Ύπατος Μέγας Γενικός Επιθεωρητής.

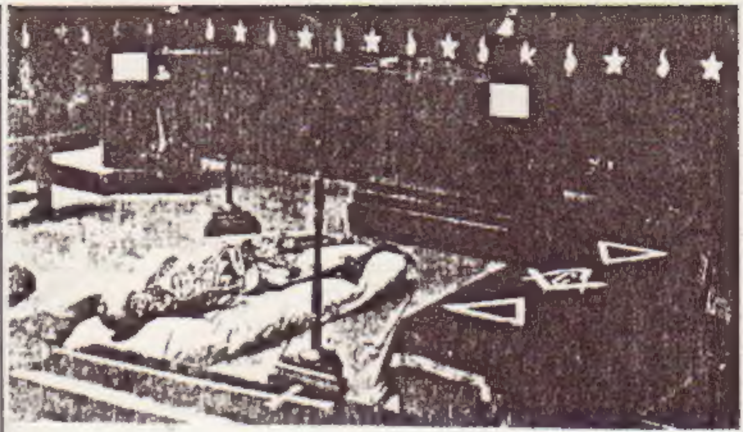

Ο θάλαμος όπου μπαίνει ο μασόνος για να μυηθεί στο βαθμό του Διδασκάλου. 3.

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι περιγραφές της μύησης και στους 33 βαθμούς της μασονίας. Όμως για να δοθούν αυτές οι περιγραφές χρειάζεται πάρα πολύ χώρος, γι'αυτό και θα περιοριστώ στην περιγραφή της μύησης στον 1ο βαθμό. (εικ.2).

Η μύηση στον 1ο βαθμό αρχίζει με το "σκοτεινό θάλαμο". Αυτός είναι ένα μικρό δωμάτιο με τοίχους μαύρους (εικ.1), χωρίς παράθυρα. Στη μέση υπάρχει μια καρέκλα κι ένα τραπέζι. Πάνω στο τραπέζι υπάρχει ένα ψωμί, ένα ποτήρι νερό, ένα αγγείο με αλάτι κι άλλο με θειάφι, χαρτί και μελάνι, μια κλεψύδρα κι ένας κόκορας ταριχευμένος. Μπροστά στο τραπέζι είναι στημένος ένας ανθρώπινος σκελετός ή μονάχα ένα κρανίο στα μάτια του οποίου τοποθετούνται δύο ηλεκτρικοί λαμπτήρες.

Ο υποψήφιος οδηγείται στη στοά από τον "Ανάδοχο" κι ένα τέταρτο πριν από τη μύηση οδηγείται στο σκοτεινό θάλαμο από αξιωματικό της στοάς-το Δοκιμαστή- που παρουσιάζεται καλυμμένος και του δίνει ένα έντυπο με τρεις ερωτήσεις: "Τίνα τα προς τον Θεόν, τον πλησίον και τον εαυτόν σου καθήκοντα;", στις οποίες πρέπει να απαντήσει γραπτώς. Η απάντηση αυτή είναι η "κοινωνική διαθήκη" του μυούμενου με την ιδιόχειρη υπογραφή του. Ο Δοκιμαστής παίρνει τη διαθήκη και την πηγαίνει στο σεβάσμιο, δηλαδή τον αρχηγό της στοάς, που διατάσσει την είσοδο του υποψηφίου στο "ναό".

Τότε ο Δοκιμαστής βάζει τα μασονικά του ενδύματα, παίρνει ένα ξίφος στο χέρι και επιστρέφει στο σκοτεινό θάλαμο. Δένει τα μάτια του υποψηφίου με ένα τυφλοπάνι. Αφαιρεί από πάνω του κάθε μέταλλο. Του γυμνώνει το

αριστερό μέρος του στήθους. Σηκώνει ψηλά το μπατζάκι του δεξιού ποδιού. Του βγάζει το δεξιό παπούτσι, και του φοράει μια μαύρη κάλτσα. Τον οδηγεί μπροστά στη θύρα του ναού και του λέγει να χτυπήσει δυνατά την πόρτα. Τότε ερωτάται από μέσα ο μυούμενος πώς λέγεται, τι ηλικίας είναι, τι εργασία κάνει και πού κατοικεί. Μετά ανοίγεται με πάταγο η θύρα του ναού. Ο υποψήφιος εισάγεται μέσα οδηγούμενος από το χέρι - διότι δεν βλέπει - και ο δοκιμαστής ακουμπά το ξίφος του στο γυμνό στήθος του υποψηφίου. Στη στάση αυτή ο Σεβάσμιος κάνει διάφορες ερωτήσεις και μετά προχωρεί στην κατήχηση του υποψηφίου. Στο τέλος τον ρωτά αν θέλει να προχωρήσει στη μύηση. Κι όταν ο μυούμενος απαντήσει καταφατικά, ο Σεβάσμιος συνεχίζει με κάποιες άλλες ερωτήσεις και λόγια που αποτελούν τη μύηση στον 1ο βαθμό της μασονίας.

Επίσης ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι ο μασονισμός αντίκειται στο Σύνταγμα, γιατί, όπως αναφέρει, "η Δικαιοσύνη δέχεται για τη μασονία ότι έχει απόκρυφη δραστηριότητα και δικό της Σύνταγμα. Κατά συνέπεια υπάρχει σοβαρή αντίθεση με το Σύνταγμα που προστατεύει μόνο φανερές θρησκείες κι οργανώσεις με γνωστή δραστηριότητα. Πώς γίνεται λοιπόν να υπάρχει ένα ξεχωριστό κράτος με απόκρυφη δραστηριότητα και δικό του Σύνταγμα μέσα στο ίδιο το κράτος;

[Συνέχεια στη σελ.20].

4. Τρεις υποψήφιοι μασόνοι με το τυφλοπάνι στα μάτια. Ο ένας ακουμπά στον ώμο του άλλου για να μη πέσει. Τον πρώτο φυσικά τον οδηγεί ο δοκιμαστής. Στο πρόσωπο τους είναι εύδηλη η σύσπαση της αγωνίας, για τις άγνωστες σ'αυτούς δοκιμασίες που θα υποστούν στη συνέχεια.

[μύηση στον 1ο βαθμό της μασονίας]

Κάθε φορά που αναφέρομαι στη συγκεκριμένη συναυλία, ο λαιμός μου με εκδικείται και μαζί του συστρατεύεται και η φωνή μου. Πρέπει όμως, να ομολογήσω πως και οι δυο έχουν κάθε λόγο. Ο ένας για μισή ώρα ασταμάτητου headbanging και ο άλλος για φωνές που σε άλλη περίπτωση θα είχαν κάνει τους γείτονές μου να με αφορίσουν.

Ας αρχίσουμε όμως με λίγη ιστορία. Οι Candlemass είναι ένα σουηδικό συγκρότημα με τέσσερις δίσκους στο ενεργητικό του: Epicus Doomicus Metallicus, Nightfall, Ancient Dreams, Tales of Creation. Αποτελούνται από τους: Leif Edling-bass, Mats Björkman-rhythm guitar, Lars Johansson-lead guitar, Janne Lindh-drums και τέλος ο χοντρός... ε, ο Messiah Marcolin στα φωνητικά. Ο ευσωμούλης frontman προσχώρησε στο συγκρότημα μετά τον πρώτο δίσκο, όπου φωνητικά έκανε ένας session τραγουδιστής, ο John Langquist. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι όλοι οι στίχοι, αλλά και η μουσική είναι του Leif Edling.

Ας έρθουμε, όμως, στη συναυλία αυτή καθεαυτή. Η προσέλευση του κόσμου ήταν μεγάλη, γύρω στα 700-800 άτομα. Πολύ καλή καινοτομία από τον sponsor της συναυλίας, την Camel, να μοιράζει τσιγάρα στους fans. Με το που μπήκε το team των συντακτών του folk metal στο χώρο της συναυλίας (Ελλήσποντος) ο Bon Scott άρχισε να τραγουδάει το "Highway to Hell". Έπεσε βεβαίως, και το απαραίτητο headbanging, και γενικά η ατμόσφαιρα είχε ήδη αρχίσει να ζεσταίνεται. Σε λίγο άρχισαν και τα: "χοντρέ, βγες έξω", "Candlemass, Candlemass, Messiah, Messiah", και τα πνεύματα άναβαν για τα καλά.

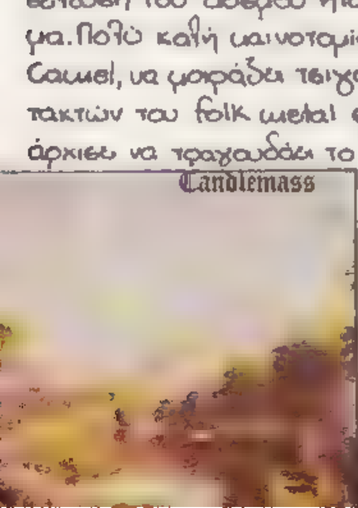

Μην περιμένετε βέβαια, να σας περιγράψω τι έγινε μόλις ακούστηκαν οι πρώτοι ήχοι της κιθάρας. Και όταν πια άνοιξαν οι κουρτίνες και ξεχύθηκαν έξω καπνοί και μέσα από αυτούς δε-

dlemass's

THESSALONIKI

χώρησε η κοιλιά του Messiah, τότε πια...

Οι Candlemass άρχισαν με το "The Bells of Acheron" που μπορεί να διαρκεί και σ' όλο τον αιώνα, είναι όμως φανταστικό κομμάτι οπότε καλά τα. Όταν τελείωσε κανείς δεν μπορούσε να σταματήσει τους fans από το "Candlemass, Candlemass".

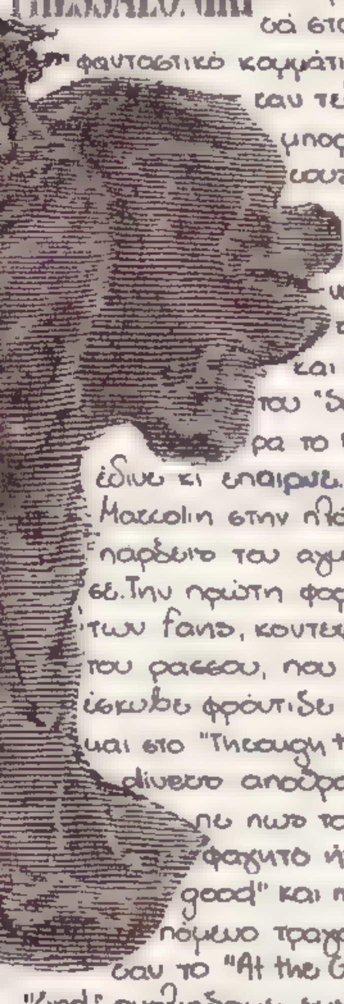

Και όταν ακούστηκε και η φωνή του Messiah να λέει: "Thessalonikiii... make some fuckin' noise" τότε έγινε ο χαμός. Ακολούθησε το "Bewitched", και κατευθείαν ο Messiah πέρασε στην εισαγωγή του "Solitude". Περιττό να αναφέρω πως όλη αυτή την ώρα το headbanging ήταν ασταμάτητο, το stagediving έδινε κι έπαιρνε. Οι fans ανέβαιναν στη σκηνή, χτυπούσαν τον Marcolin στην πλάτη, έκαναν headbanging μαζί του, οι θηλυκές υπάρξεις τον αγκαλιάζαν, και βρέθηκε κι ένας που τον... προσκύνησε. Την πρώτη φορά που ο Messiah έσκυψε να πιάσει τα χέρια των fans, κόντεψαν να του πάρουν το μικρόφωνο και το σκοινί του ράσου, που ως εκ θαύματος δεν σκίστηκε. Από τότε όποτε έσκυβε φρόντιζε να μην κρέμεται τίποτα. Όλα αυτά συνεχίστηκαν και στο "Through the Infinitive Halls of Death" μόνο που οι stage-divers αποθρασύνθηκαν περισσότερο. Έπειτα ο Messiah μας είπε πως το ελληνικό φαγητό ήταν "fuckin good" και πως το επόμενο τραγούδι θα ήταν το "At the Gallows...". "End" ουρλιάζαμε εμείς από κάτω: "At the fuckin' Gallows...", "End" αυτός και ξαναφωνάζαμε εμείς. Στο ίδιο θεοπάλαβο μενού συνεχίστηκε η συναυλία στο τραγούδι αυτό· όταν τελείωσε ο Messiah μας πέταξε ένα "ευχαριστώ" και μας έστειλε όλους. Ακολούθησε το "Under the (fuckin', όπως λέει ο χοντρός) Oak".

→

Candlemass

LIVE IN THESSALONIKI

Αφού τελείωσε και αυτό, ακούμε ένα: "Thessalonikiii", "Yeeeah" απαντάμε εμείς. "Thessalonikiii" πάλι αυτός · "Yeeeah" πάλι εμείς. "Do you know ancient Dreams?", "Yeeeah", "This song is called... μικρός, μικρός". Ποτέ δεν θα μπορέσω να καταλάβω πως άντεξε ο Ελλήσποντος το χαμό που έγινε τότε. Οι Candlemass πάντως συνέχισαν με τα "A Tale Of Creation" και "A Sorcerer's Pleidge" ένα υπέροχο τραγούδι στο οποίο άναψαν όλοι οι αναπτήρες. Αμέσως μετά όμως ακούσαμε ένα "goodnight" και τα παίξαμε. Δεν ήταν δυνατό κάτι τόσο ωραίο να τελειώνει τόσο γρήγορα. Όμως οι επιβλητικές φωνές του πλήθους ανάγκασαν τους Candlemass να ξαναγυρίσουν για encore, για διασκευή, το Symptom of the Universe των Sabbath, και για ένα δεύτερο, το Sweet Leaf των ιδίων, και τρίτο το Black Sabbath.

Ίσως ο ενθουσιασμός μου για τη συναυλία αυτή να κριθεί από πολλούς υπερβολικός, αλλά σίγουρα όσοι ήταν εκεί, με καταλαβαίνουν.

George

ΣΤΙΧΟΙ

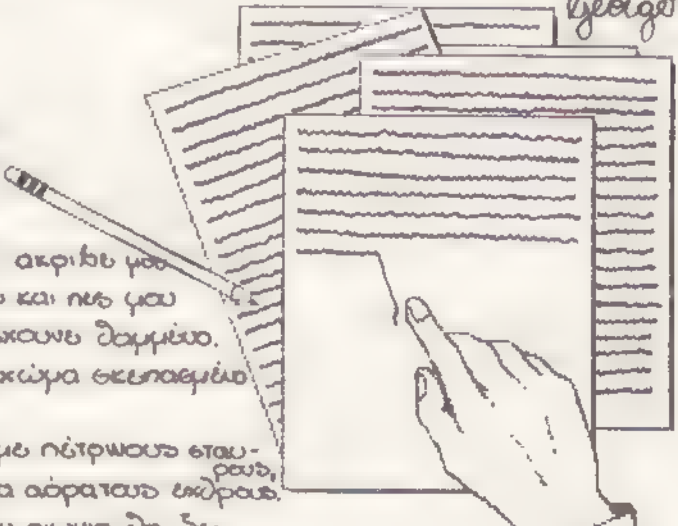

ΘΥΜΗΣΟΥ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΠΕΣΑΝ.

Ειρήνη έχουμε, ειρήνη ακριβή μου
τώρα σκύψε στο αυτί μου και πες μου
Που σε έχουν, που σε έχουνε θαμμένο.
Και με τι χώμα, με τι χώμα σκεπασμένο.

Χιλιάδες παπαρούνες με πέτρινους σταυρούς,
σκάψε κι άλλο λάκκο για αόρατους εχθρούς.
Για το κατεστημένο που αιώνια θα ζει
και για την πατρίδα που σε έχει εραστή.

Αυτούς που έπεσαν...
Αυτούς που έπεσαν κλάψε και το μνήμα σου συνέχισε και σκάψε...

Επίσημοι σωρό, στεφάνια ακριβά, κροκοδείλια δάκρυα από επίσημα κτίρια.
Ύστερα ο λόγος επικήδειος θαρρώ, που έχουνε συντάξει στο μπάνιο το κρυφό.
Πορείες με σημαίες και συνθήματα στημένα.
χιλιάδες προτροπές για σένα και για μένα →

Μισώ, μισώ, μισώ αυτά τα σκουπίδια και αυτούς που γράφουνε ερωτικά τραγούδια...
για γκόμενες πανέμορφες, για ωραίους εραστές
και άνθρωποι πεθαίνουν στου δρόμου τις γωνιές...
ψίχουλα γυρεύουνε τη νύχτα δυο σπουργίτια
όμως δεν θα αντέξουνε του κόσμου τα τερτίπια.

Αυτούς που έπεσαν...
Αυτούς που έπεσαν κλάψε και το μνήμα σου συνέχισε και σκάψε.

Ας είναι ελαφρύ το άμοιρο το χώμα
θα τα ξαναπούμε στου ουρανού το δώμα...

Κ.Τ.

ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ. [Στον φίλο μου Κώστα]

1.

Φωνές από την έρημο,
Έρχονται να με φάνε.
Έρχονται όλο πιο κοντά,
Κι όλο μου τη σπάνε.

2.

Πηγήκαμε στο σπάσιμο,
Και θα 'χαμε ψοφήσει,
Άμα δεν ξέραμε τόσο καλό,
Μπάνιο.

3.

Φωνές από την έρημο,
Φεύγουνε τώρα, πάνε.
Γιατί 'χαμε τη δύναμη,
Τις φτύσαμε καταμούτρα,
τις στείλαμε στο διάβ.

4.

Του Κώστα όμως του βαρύ,
Ακόμη βασανίζουν.
Μέχρι να βρει τη δύναμη,
Γερά, να τις σουτάρει.

George

ΝΑΡΚΩΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ενώ μέχρι πριν λίγο καιρό το κρακ έκανε θραύση στο ναρκωκύκλωμα της Αμερικάνικης αγοράς, τώρα ήρθε ένα άλλο ναρκωτικό, πιο ισχυρό να κάνει την εμφάνισή του.

Πρόκειται για ένα τύπο αμφεταμίνης που ονομάζεται "ice" (πάγος). Ο εθισμός έρχεται από την πρώτη δόση και διαρκεί για 8 ως 24 ώρες ανά δόση. Όμως δεν καταρακώνει το χρήστη αλλά αντίθετα του προσθέτει ιδιαίτερη ενεργητικότητα και ευδιαθεσία. Η κάθε δόση, που είναι ελάχιστη, στοιχίζει 50 δολλάρια και δεν έχει καταστρεπτικά αποτελέσματα μόνο στην τσέπη αλλά και στους πνεύμονες, στο ήπαρ, προκαλεί επιθετικότητα, παράνοια κ.τ.λ.
Οι ναρκωέμποροι της κόκας δεν λυπήθηκαν τουλάχιστον τα μικρά παιδιά που αν οι γονείς τους είναι χρήστες γίνονται αντικοινωνικά και εσωστρεφή.

Σ.Χ.

ΔΙΣΚΟ 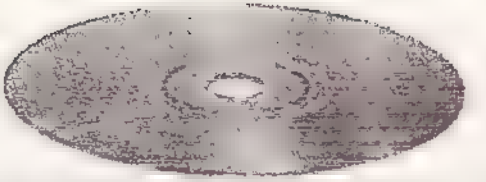 ΚΡΙΤΙΚΗ

Running Wild> Death or Glory.

Σύνθεση: Jain Finley - Drums, Jens Becker - bass, Rock'n' Rolf - vocals & guitar, Mack Moti - guitar.

Οι Running Wild από το προηγούμενο άλμπουμ τους, το "Port Royal", επιχείρησαν μια στροφή στο καθαρότερο heavy, αποβάλλοντας τα thrash στοιχεία που διέκριναν τις προηγούμενες δουλειές τους.
Τα πρώτα άλμπουμ τους ήταν τα: Gates to Purgatory, Branded and Exiled, Under Jolly Roger, Ready for Boarding και Port Royal. Ο καινούριος δίσκος δείχνει ολοφάνερα την γενική τους εξέλιξη και την ραγδαία ανάπτυξη της τεχνικής τους. Το κιθαριστικό δίδυμο (Rolf, Moti) είναι άψογο εντυπωσιάζοντας στο άκουσμα με τον όγκο αλλά και τη μελωδία του παιξίματος τους.
Ο νούμερο ένα επικός δίσκος που έχω ακούσει προσωπικά το 1989 είναι το Death or Glory. Μην περιμένετε από τους Running Wild μπαλάντες και εμπορικότητα: ο ήχος τους είναι αυθεντικά μεταλλικός. Αφού δεν έχουν αλλοιωθεί όλοι από τη λάμψη της βιτρίνας και της επιφάνειας έχουμε κάθε λόγο να χαιρόμαστε. Οι Running Wild, χωρίς βέβαια να έχουν τη βαρύτητα και τον όγκο των Manowar, βαδίζουν πλέον στο χώρο του epic metal, και μάλιστα πολύ πετυχημένα. Πλησιάζουν το άριστο τα κομμάτια: Riding the Storm, Running Blood, Marooned, Death or Glory, Battle of Waterloo.
Η ΦΛΟΓΑ ΔΕΝ ΘΑ ΣΒΗΣΕΙ! (τουλάχιστον σύντομα).

Κ.Τ.

[τελευταία ακούγονται φήμες για εμφάνιση των Running Wild στην πόλη μας.]

Alice Cooper> Trash.

Alice Cooper - vocals, John McCurry - guitar, Hugh McDonald - bass, Bobby Chouinard - drums, Alan St. John - Keyboards.
Special Guests: Steven Tyler, John Bon Jovi, Kip Winger, Joe Perry, Ritchie Sambora, Kane Roberts κ.α.

Κάποτε σεβόμουν αυτόν τον κύριο, τον - κατά πολλούς - υπεύθυνο για την εκ-

ρηδη του hard και του glam rock. Θυμάμαι με δέος το "Steven" ένα από τα πιο έντονα δραματικά κομμάτια όλων των εποχών που ήταν ταυτόχρονα και έντονα προσωπικό (το πραγματικό όνομα του Cooper, είναι Steven).

Schools out, I'm Eighteen, Black Widow, Still No Air, κάποια άλλα σπουδαία τραγούδια. Εν έτει 1989, τι μπορεί να δώσει ο Alice? Μάλλον καταφέρνει να εξοργίσει όσους παλιότερα είχε κερδίσει.

Το προηγούμενο άλμπουμ του "Raise Your Fist and Yell" είχε δώσει βάση για καλές κριτικές και όλοι περίμεναν κάτι το εξίσου δυνατό. Αλλά ο καλλιτέχνης θα προτιμήσει, για να γεμίσει την τσέπη του, τον χιλιοακουσμένο τύπο ασμάτων που τίποτα καινούριο δεν δίνουν.

Bon Jovi λοιπόν και ξερό ψωμί ο κύριος Cooper.

Ίσως γιατί θέλει τα πόστερ του να τοιχοκολλιούνται στα δωμάτια ανήλικων κοριτσιών. Ο Bon Jovi θα συμμετάσχει στο γράψιμο του Hell is Living without you. Παραγωγός ο Desmond Child κύριος υπεύθυνος πάμπολλων φλυαροειδών κατασκευασμάτων.

Βέβαια, τα περισσότερα περιοδικά (κυρίως ποπ) εξύμνησαν το δίσκο για τους γνωστούς εμπορικούς λόγους.

Cooper '89: Ανδρίλικι, τσαγκρουνιάς, σεβαντίλ και ας καυτέχει τα σαφάνα. Το τραγικό είναι ότι οι στίχοι του αφορούν αποκλειστικά τον έρωτα. Καλά θα μου πείτε ωραίο δεν είναι; Όχι τόσο ώστε να το ακούς συνέχεια. Αμάν με αυτά τα baby. Νισάφι.

Από τραγούδια τώρα; Αυτά που χορεύουν κάποιοι στις ντίσκο. Πάντως ο δίσκος έχει χρυσοπωληθεί. Ευκαιρία να γίνουν όλοι σκληροί και να βγουν με μαύρα στους δρόμους. Όπως έγινε με τους φίλους των Bon Jovi, Guns 'n' Roses. Τι γέλιο, Θεέ μου, τι γέλιο.

ΑΙΔΩΣ ΚΥΡΙΟΙ, ΝΤΡΟΠΗ ΠΩΣ ΤΟ ΛΕΝΕ;

K.T.

King Diamond> Conspiracy.

ΣΥΝΘΕΣΗ: King Diamond - all vocals, Andy La Rocque - guitars, Pete Blakk - guitars, Hal Patino - bass.
Drums by Mikkey Dee, keyboards by Roberto Falcao.

Ο Diamond πάντοτε ήταν από τους πολύ μεγάλους καλλιτέχνες. Ο τελευταίος όμως δίσκος του ξεπερνάει κάθε προηγούμενο. Πρόκειται για τον Diamond στο αποκορύφω-

→

μα της καριέρας του. Για τι να πρωτομιλήσει κανείς; Για τα υπέροχα φωνητικά ή για τα φανταστικά κιθαριστικά μέρη;

Αλλά για να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, στιχουργικά το "Conspiracy" είναι ένα ακόμη concept album, και αποτελεί συνέχεια του περίφημου "Them". Σ'αυτό η ιστορία με τη "grandma" τελειώνει. Μουσικά, ο King πάντα κατάφερνε μέσα από τα τραγούδια του, υποσυνείδητα, να περνά αποσπάσματα κλασσικής μουσικής. Αυτό γίνεται και σ'αυτό το album του, αλλά καθαρά πλέον μπορεί να το δει κανείς στο Wedding Dream. Το κιθαριστικό δίδυμο (Rocque - Blakk) οργιάζει. Για να προσπαθήσει κανείς να ξεχωρίσει κάποια κομμάτια από το δίσκο αυτό είναι αδικία. Όλα είναι στο επίπεδο του πάρα πολύ καλού.

Πολλοί υποστηρίζουν πως ο Diamond έχει πολύ κουραστική φωνή και πως δεν τον αντέχουν πάνω από δέκα λεπτά. Για όλους αυτούς ο King ποτέ δεν θα είναι καλός. Για μας τους υπόλοιπους όμως, που ο κύριος αυτός μας κάνει να χάνουμε τα μυαλά μας και να τα ψάχνουμε κάπου στον τοίχο, ο King γράφει για ακόμη μια φορά ιστορία.

"And as the clock strikes midnight, I hear "THEM" dancing at the grave"

George

[Τελευταία, ακούγονται φήμες για ενδεχόμενη συναυλία του Diamond στην Ελλάδα. Αν τελικά γίνει κάτι τέτοιο είμαι σίγουρος πως θα σας δω εκεί!].

Joey Satriani> Surfing with the Alien.
Vinnie Moore> Mind's Eye.

Η κιθάρα φαίνεται ότι έχει γίνει πολύ της μόδας, εδώ και μερικά χρόνια. Παρατηρήθηκε μια έκρηξη των κιθαριστών οι οποίοι βασιζόμενοι στη δεξιοτεχνία τους, κυκλοφόρησαν instrumental album. Πολλοί ακροατές θεωρούν το άκουσμα τέτοιων δίσκων βαρετό και μονότονο, πιστεύω όμως ότι κάποια κιθαριστικά κομμάτια καταφέρνουν να σε οδηγήσουν κυριολεκτικά με τη σκέψη σου σε άλλους κόσμους· ιδιαίτερα όταν είναι τόσο αισθαντικά όσο το Hill of the Skull του Joey Satriani από το Surfing with the Alien. Ο Satriani θεωρείται ένας από τους πιο ικανούς βιρτουόζους στην κιθάρα. Η φήμη του στην Αμερική είναι πολύ μεγάλη και οι δίσκοι του πουλάνε ασταμάτητα.

Ο Satriani - όπως τουλάχιστον γνωρίζω - είναι δάσκαλος τεχνικής. Έχει καθοδηγήσει πολλούς φημισμένους καλλιτέχνες στο χώρο του hard (ένας από αυτούς ο Kirk Hammet των Metallica). Η τεχνική του είναι αριστοτεχνική και αναμιγνύει αρκετά είδη της μουσικής στην εκτέλεση των διαφόρων κομματιών (jazz, boogie).

Το συγκεκριμένο album είναι έξοχο, αλλά προσφέρεται μόνο για έναν ακροατή που δεν περιμένει αποκλειστικά γρηγοράδα, παιδιαρίσμο αλλά ανάσιο παίξιμο. Θα ξεχώριζα κατά σειρά εκτίμησης τα: Always with me, always with you, Hill of the scull, Circles, Lords of karma. Πειραματιστείτε στο χώρο του rock.

Τα δυο επόμενα albums του Satriani είναι τα Out of This Earth και Flying in a Blue Dream (νέα κυκλοφορία).

Ο Vinnie Moore τώρα, έχει και αυτός τη φήμη ενός κιθαριστικού ήρωα με δύο albums στο ενεργητικό του: Mind's Eye, Time Odyssey. Τέκνο και αυτός του κυρίου Varney που έχει παρουσιάσει στο κοινό μια πλειάδα από επίδοξους κιθαρίστες-αστέρια. (Howe, Friedman, Becker, Tafola κ.τ.λ.).

Το Mind's Eye του Moore επαινέθηκε από τους διάφορους κριτικούς, που αυτή τη φορά μάλλον δεν θέλησαν να παραπλανήσουν το κοινό γιατί ο δίσκος επιδεικνύει μεγάλη δεξιοτεχνία αλλά και αίσθημα. Οπωσδήποτε ο Moore είναι πιο επιτυχημένος από το Satriani. Τα μελωδικά όμως περάσματα σε συνδιασμό με το γρήγορο παίξιμο κλέβουν την παράσταση. Ξεχωρίζουν τα In Control, Daydream, Mind's Eye και the journey.

Ο Satriani και ο Moore πάνω απ' όλα προσφέρουν ποιότητα, κάτι που ο-λοένα και λείπει απ' το χώρο του rock.

Κ.Τ.

Virgin Steel> Age of Consent.

ΣΥΝΘΕΣΗ: David Defeis - vocals, keyboards, Edward Pursino - guitar, Joey Ayvazian - percussion, Joe "O" - bass.

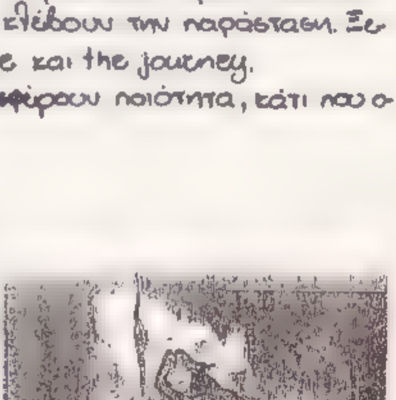

Δεν ξέρω πόσοι από σας έχουν ασχοληθεί με τους Virgin Steel ή τους ξέρουν. Πάντως είναι ένα από τα πλέον αξιόλογα συγκροτήματα στο χώρο του heavy - γι' αυτό είμαι σίγουρος - αν και στον πρόσφατο δίσκο τους επιχειρούν να δώσουν μια έντονα μελωδικότερη και πιο εμπορική μορφή στα τραγούδια τους απ' ότι στο παρελθόν. Αυτό είναι κάτι που μπορεί να ξενίσει τους οπαδούς τους, πιστεύω όμως ότι το γενικό αποτέλεσμα, αν και κάπου γλυκανάλατο, είναι αρκετά καλό, πράγμα που οφείλεται στις τεχνικές ικα-

νότητας του γκρούπ.

Συγκαταλέγονται στα συγκροτήματα που έχουν epic στοιχεία δοσμένα όμως με πιο σύνεπτο τρόπο, τουλάχιστον σήμερα.

Κυριαρχεί στο album η βραχνή και ιδιόμορφη φωνή του DeFeis, ο οποίος είναι ο κύριος δημιουργός του μουσικού στύλ του συγκροτήματος. Παρόλη την πιο εμπορική σημερινή κατεύθυνση των Virgin Steel το νέο album περιέχει μια μνημειώδη σύνθεση, ικανή να σε κάνει να ανατριχιάσεις· είναι το: The Burning of Rome (Cry for Pompei) όπου θυμούνται με ιδανικό τρόπο τον παλιό τους εαυτό. Οι στίχοι επίσης καταπλήσσουν: "ένα έθνος, ένα βασίλειο, ένα παιδί θα δίνει. Θα σε ξανασυναντήσω μέσα από τα μάτια του γιού μας. Θυμήσου να του πεις την τιμή που είχαμε να πληρώσουμε. και κλάψε για την Πομπηία". Αξιόλογα επίσης τα Lion in Winter, Chains of Fire, We are Eternal. Περιέχεται και μια διασκευή των Uriah Heep: Stay on Top.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω την αποχώρηση από το γκρούπ του πρώην κιθαρίστα, Jacky Star, τον οποίο θεωρώ έναν από τους πιο ικανούς στο χώρο μας, αν και δεν ξέρω τώρα αν και πού παίζει

Οι Virgin Steel δεν έχουν βέβαια καμία σχέση με τους πάμπολλους εμπορικούς κλώνους αν και προσφέρουν αρκετά ευκολοχώνευτα τραγούδια. Διαθέτουν πάντα ένα υψηλό αίσθημα, παρόλο που σήμερα ακούγεται κάπως αλλοιωμένο.

Κ.Τ.

Η ΜΑΣΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

[συνέχεια]. Κατόπιν ο συγγραφέας μας πληροφορεί πως οι μασόνοι δίνουν 25 όρκους. νομίζω όμως πως η αναφορά ενός είναι χαρακτηριστική: "Εγώ, ενώπιον του Μεγάλου Αρχιτέκτονος Του Σύμπαντος και της σεπτής αυτής ομηγύρεως, ορκίζομαι να εκτελέσω άνευ δισταγμού και με κίνδυνον αυτής της ζωής μου πάν ό,τι μοι διαταχθεί υπό του Τάγματος και όπερ δεν θα αντίκειται στα καθήκοντα της τεκτονικής τιμής."

Κατά το συγγραφέα υπάρχουν βάσιμες υποψίες πως η μασονία είχε ενεργή συμμετοχή στο πραξικόπημα της 21ης Απριλίου, αφού πολλοί από τους υπαρχηγούς της χούντας ήταν μασόνοι. Πολλοί επίσης υποστηρίζουν πως και η πτώση της χούντας ήταν μασονική απόφαση. Αυτά όμως τα διαψεύδουν οι μασονικοί κύκλοι.

Κάτι ακόμη που έχει σημασία είναι το ότι η σχέση της μασονίας με την κρατούσα μεγαλοαστική τάξη είναι στενή και ότι ποτέ κανένας φτωχός και κοινωνικά αποτυχημένος δεν γίνεται δεκτός στη μασονία.

Τέλος, θα πρέπει να πούμε πως οι 100, από τις 400, σελίδες του βιβλίου καταλαμβάνονται από ονόματα μελών διαφόρων στοών της Ελλάδας.

George

ΟΙ 10 ΕΝΤΟΛΕΣ ΕΝΟΣ ΚΑΛΟΥ ΜΑΘΗΤΗ.

Ή ΑΛΛΩΣ...

10 ΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΤΕ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ.

Το κείμενο αυτό γράφτηκε έπειτα από πολυεπιστημονική έρευνα και παρακολούθηση μαθητών-πειραματοζώων σε ειδικά εργαστήρια, με ειδικά πειράματα και κάτω από ειδικό σύνθημα. Σκοπός του να βοηθήσει τους μαθητές να ξαναβρούν τη χαμένη τους αυτοπεποίθηση για [illegible] να περάσουν αν όχι στις φετινές, τουλάχιστον στις [illegible] επόμενες πανελλαδικές εξετάσεις. Να φύγουν με το κεφάλι ψηλά (και όχι με τα πόδια ανοιχτά και τη γλώσσα κρεμασμένη). Να ειπούν: τα 10 μη [illegible] που θέλουν να περάσουν στις εξετάσεις:

① ΝΑ ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ. Τα φύλλα-μάθημα και τα [illegible] των μεγαλύτερων αδερφών εκείνου καιρού είναι να ξοδεύετε και το δικό σας χαρτζιλίκι για τα δικά σας φύλλα-μάθημα.

② ΝΑ ΜΗ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ διότι το τσιγάρο, εκτός του ότι κάνει κακό στην υγεία, εκτός του ότι κάνει κακό στην τσέπη, σας θολώνει και το μυαλό. Και πού να πάρει ο διάολος, σταματήστε και [illegible] [illegible] αυτό το κείμενο.

③ ΝΑ ΜΗΝ ΤΡΩΤΕ. Το φαΐ, αγαπητοί μου μικροί και μεγάλοι, είναι ο πιο πιστός φίλος του ανθρώπου. [illegible] του [illegible] [illegible] του ότι κάνει κακό στο στομάχι, [illegible] [illegible] [illegible] στο μυαλό. [illegible] μη [illegible] [illegible] [illegible] να [illegible]. Μάθετε σε κάθε περιοδικό το διαιτολόγιο του [illegible] [illegible] το [illegible] και όλα θα πάνε καλά.

④ ΝΑ ΜΗΝ ΚΟΙΜΑΣΤΕ. Το κλασικό "ο ύπνος τρέφει τα παιδιά" ήταν ένα κόλπο που [illegible] οι μανάδες μας για να μας βάλουν για ύπνο. Έτσι, αν θέλετε να μπείτε στο Πανεπιστήμιο, ξεχάσετε τον ύπνο. Άλλωστε, αν τύχει κάποτε και μπείτε θα κοιμάστε τόσο πολύ τη μέρα, που θα έχετε ξοφλήσει [illegible] [illegible] [illegible].

⑤ ΝΑ ΜΗΝ ΑΓΧΩΝΕΣΤΕ. Κάθε [illegible] τρόπος υπάρχει για να μειωθεί το άγχος σας στο 50% και είναι να [illegible] [illegible] στον [illegible] του κ. Τσαουσάκη (Σ.τ.Ε.: ο συγγραφέας του βιβλίου των [illegible] της Γ' Λυκείου). Υπάρχει όμως ένα [illegible] τεχνικό πρόβλημα: τι θα γίνει με το υπόλοιπο 50%.

⑥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΓΧΩΝΕΣΤΕ. Είναι η εποχή που τα νεύρα είναι τεντωμένα, κάτι που δημιουργεί ο ανταγωνισμός, και το σε ποιο μέρος θα πάτε την πολυθρύλητη εκδρομή. Όμως όλα αυτά δεν ωφελεί να τα σκεφτόσαστε. Είστε καταδικασμένοι. Ο διπλανός σας έχει ήδη βρει τον τρόπο να σας "καθαρίσει", έτσι ώστε να αυξηθούν οι πιθανότητες εισαγωγής του στο Πανεπιστήμιο.

⑦. ΝΑ ΜΗΝ ΣΚΕΦΤΕΣΤΕ ΤΟ ΣΕΞ. Με άλλα λόγια τα αγόρια να μην σκέφτεστε τα κορίτσια και τα κορίτσια να μην σκέφτεστε τα άλλα κορίτσια (ή και τα αγόρια). Το σεξ αυτή την εποχή δεν κάνει καλό. Μην ξεχνάτε

10 ΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΤΕ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ. μην ξεχνάτε ότι υπάρχει κι η παραδοσιακή μέθοδος (το Do It Yourself), για να βγάλετε τα μάτια στην πιο όμορφη κοπέλα/αγόρι της τάξης σας.

⑧. **ΝΑ ΜΗΝ ΒΛΑΣΤΗΜΑΤΕ.** Η βλαστημία είναι κάτι για το οποίο θα πληρώσετε ακριβά μια μέρα. Αλλά και λογικά να το δούμε το θέμα, τι σας φταίει ο καλός Θεούλης για το αν εσείς γράψατε κάτω του μετρίου στο προσφιλές μάθημα της έκθεσης; Στο κάτω-κάτω υπάρχουν και άλλοι θεοί όπως ο Αλλάχ, ο Βούδας, ο Καραμανλής, ο Γκάλης, οι οποίοι (εκτός από τον τελευταίο) δεν έχουν συνουσιασθεί σωματικά και πνευματικά από κανέναν

⑨. **ΝΑ ΜΗΝ ΒΛΕΠΕΤΕ ΒΙΝΤΕΟ.** Γιατί το βίντεο αποβλακώνει και αποσπά την προσοχή μας αλλού. Εσείς σταθείτε στο ύψος σας (οι κάτω του 1.57 κάντε το κορόιδο). Διαβάστε για τις εξετάσεις και πατήστε το STOP. Ο Rambo μπορεί να περιμένει για να αποκεφαλίσει τους κιτρινιάρηδες. Εσείς γιατί δεν μπορείτε;

⑩. **ΝΑ ΜΗΝ ΒΡΕΘΕΙΤΕ ΑΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΟΙ.** Η τελευταία και πιο σημαντική εντολή είναι αυτή. Και ο μόνος τρόπος για να μην βρεθείτε απροετοίμαστοι είναι να ακολουθήσετε κατά γράμμα τις παραπάνω 10 εντολές. Και πού ξέρετε κάμια φορά... γίνονται και θαύματα. Εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πήρε 40% στις προηγούμενες εκλογές, εσείς δεν θα περάσετε στο Πανεπιστήμιο;

GEO.

Το κείμενο αυτό είναι αυστηρά προσωπικό. Κάθε αντιγραφή ή αναδημοσίευσή του είναι παντελώς παράνομη εκτός αν έχει την άδεια του συγγραφέα, ένα πιστοποιητικό γεννήσεως του, το πιστοποιητικό θανάτου του, δύο χαρτόσημα των είκοσι, μια υπεύθυνη δήλωση του νόμου 105, πέντε κιλά πατάτες, δύο κιλά φασόλια γίγαντες, ένα αγγούρι και μια ντομάτα πράσινη.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΩΝ VAVEL 30/12/89

Προσωπικά, με είχαν εντυπωσιάσει οι VAVEL με τον 1ο και μοναδικό τους μέχρι τώρα δίσκο, και ο λόγος ήταν το ποιοτικό heavy που ανέδιδε από αυτό το album, που είχε ένα κακό, αλλά νομίζω και καθοριστικό σημείο τη μέτρια παραγωγή που χάλασε το γενικό επιβλητικό αίσθημα. Αίσθηση είχε προκαλέσει η άρτια διασκευή της TOCATA του BACH. Η κλασσική μουσική παρεμπιπτόντως, είναι αληθινή σε όλο της το νόημα, όπως αληθινή είναι και η δική μας μουσική. Ο συνδυασμός της λοιπόν, με το heavy, εκπληρώνει τις απαιτήσεις που έχουμε από κάποιο άκουσμα, καθώς μας παρουσιάζει την πραγματικότητα. Είναι μία δημιουργική συγχώνευση παράδοσης και σύγχρονης εποχής.

Για να είμαι ειλικρινής, τους VAVEL δεν τους είχα παρακολουθήσει σε συναυλία στο παρελθόν, πληροφορίες όμως με έκαναν να καταλάβω, ότι υπήρξαν στιγμές κατά τις οποίες, τις πιο πολλές φορές αδικαιολόγητα, έγιναν αντικείμενο άσχημων εκδηλώσεων από το κοινό. Κάτι πήρε το αυτί μου για πέταγμα μπουκαλιών, γιουχάισμα, κέρματα, και όλα τα σχετικά "ευγενή".

Την τελευταία μέρα του 1989 πραγματοποίησαν μια πολύ καλή εμφάνιση, με μια ιδιαιτερότητα που θα αναφέρω στο τέλος.

Το κοινό της συναυλίας θα έλεγα πως ήταν ετερόκλητο· δεν έβλεπες μόνο "αδερφια", αλλά και κάποιους μεγαλύτερους και πολλές κοπέλες. Η ατμόσφαιρα ήταν ιδανική, χωρίς κάποιο παρατράγουδο, πράγμα που το ομολόγησε και ο τραγουδιστής (ο Παύλος), λέγοντας στην αρχή ότι πρώτη φορά σε συναυλία των VAVEL το κοινό απολαμβάνει από τη θέση του τα τραγούδια.

Η έναρξη της συναυλίας ήταν πρωτότυπη, με το σιγανό άνοιγμα της κουρτίνας και με ένα χαμηλό ατμοσφαιρικό φως. Όλα αυτά με το άκουσμα κλασσικής μουσικής (Bach ξανά, αν δεν απατώμαι. Οι VAVEL έκαναν αρκετές διασκευές όπως το Here I Go Again των Whitesnake, που κράτησε πολύ και συμμετείχε σε αυτό και το κοινό πολύ ενεργά, το Armagedon It των Def Leppard, το Poison του Alice Cooper (με όμορφες κοπέλες στην πίστα), το Wish You Were Here των Pink Floyd. Εξαιρετική ήταν και η εκτέλεση του Christmas Time μέσα κιόλας σε μια επίκαιρη εποχή.

Σαν σκηνική παρουσία, ο τραγουδιστής των VAVEL ήταν κινητικός και αρκετά κεφάτος. Και ενώ όλα πήγαιναν καλά, η συναυλία διακόπηκε ξαφνικά ύστερα από υπόσχεση του Παύλου προς το κοινό πως κάποτε θα το αποζημιώσουν γι' αυτή την πρόωρη λήξη. Εδώ κάπως τα χαλάμε φίλοι VAVEL, εκτός και αν υπάρχει σημαντική δικαιολογία· αλλοιώς εκτίθεστε στους διοργανωτές της συναυλίας - τα παιδιά του Ράδιο Ακρόπολις - πιο πολύ όμως στον κόσμο.

Εγώ πάντως περιμένω την κυκλοφορία του δεύτερου τους δίσκου, που μοιάζει με το γεφύρι της 'Αρτας' ολημερίς το χτίζανε, το βράδυ γκρεμιζόταν. Κάποτε, από τις παλιές εκπομπές του Χρήστου του Φέρμαν είχα ακούσει κάποια τραγούδια πολύ αξιόλογα, κατά τη γνώμη μου, όμως κάπως πιο εμπορικά απ' ότι στο παρελθόν. Προσμένουμε.

Μέχρι τότε φίλοι, σας αφιερώνω ένα κομμάτι των VAVEL, το οποίο χαρίζω και στους ίδιους: "Another Chance". Όλοι χρειαζόμαστε μια καινούρια ευκαιρία

Τώρα και πάντοτε,

ΥΓΕΙΑΙΝΕΤΕ.

Κ.Τ.

Αν μου επιτρέπει εδώ μια παρέμβαση, πιστεύω πως οι VAVEL, αν και στη συγκεκριμένη συναυλία έπαιξαν πάρα πολύ καλά, χρωστάνε στον κόσμο μια εξήγηση. Γιατί κάπου είναι αδικαιολόγητοι σε κάθε fan που έδωσε εννιά κατοστάρικα για να τους δει, και πήρε μια μισάωρη συναυλία.

Leag

FUCK COMMERCIAL MUSIC!